

PAU A VOSALTRES

CATALINA TERRATS I OLIVER, osb

L'experiència de la resurrecció no és pot entendre amb la mirada i la lògica humana, se situa en un altra dimensió, amb la lògica de l'amor entregat que venç en el fracàs, i del fracàs de la mort esclata la vida plena i veritable. Pasqua és una experiència que només es pot viure en la fe, una fe que sempre està en procés davant de les meravelles de Déu que sempre ens sorprenen i ens depassen. Els deixebles han vist Jesús mort i ara l'han experimentat viu, i només saben dir: he vist el Senyor, Jesús és viu. Aquesta és l'experiència que van fer els apòstols i que al llarg dels segles ha anat mantenint viva l'Església i tots els cristians: Jesús és viu!!!!

Necessitem expressar i viure junts la fe i la joia de la resurrecció de Jesús, i ho hem de fer, però l'experiència pasqual, tot i que es dona enmig de la celebració, és un fet totalment personal i gratuït, cada persona la viu d'una manera única quan Jesús se li fa present. Reconeixem Jesús quan ens crida a cadascun pel nostre propi nom, de la mateixa manera que Jesús ressuscitat va anar a trobar els deixebles i les dones una a una i es va donar a conèixer. Reconèixer-lo és un do: és Ell qui té la iniciativa, nosaltres, com les dones, com els deixebles, només podem desitjar, plorar, cercar, mantenir-nos fidels, esperar..., però el goig del retrobament amb el ressuscitat és més intens quan més intens és el desig i l'amor, i també més intens el dolor pel sofriment i la mort de Jesús en la creu.

L'evangeli d'avui ens presenta els apòstols junts, amb les portes tancades i plens de por. Malgrat aquella por, aquell tancament i aquella culpabilitat, estaven junts, els unia el record de tot el que havien viscut amb Jesús, del que havien vist i sentit, de la promesa que els havia fet que no els deixaria mai, que seria sempre amb ells quan es reunissin per recordar-lo. Jesús entra amb les portes tancades i els diu: «Pau a vosaltres», ni un retret, ni una queixa. La seva presència enmig d'ells els asserena, els pacifica, els consola, i a poc a poc la seva por es converteix en pau i alegria. Una alegria profunda i continguda, que va amarant el seu cor, com la meravella inexplicable de la sortida del sol que cada matí ho va omplint tot de llum. Veure Jesús viu és el desig més profund del seu cor que ni gosen expressar després d'haver-lo vist morir de la manera més cruel. Jesús traspasa les nostres pors i tancaments, la seva presència és pau, reconciliació, perdó. Estic amb vosaltres per sempre, no tingueu por, ja no moriré mai més. El meu Esperit us acompanyarà sempre, perquè és dins vostre. Nosaltres tenim por perquè dubtem i no ens acabem de creure que el que diu Jesús ja és una realitat. Però també tenim una alegria immensa perquè l'amor sense condicions, la participació en la seva mateixa vida, tot el que Ell ens ofereix, connecta amb el desig de vida, de felicitat, d'amistat, de fidelitat, que tots portem dins nostre .

L'experiència de resurrecció s'ha de comunicar: «aneu a dir als vostres germans que vagin a Galilea i que allí em veuran», els diu, «perquè com el Pare m'ha enviat a mi, jo us envio a vosaltres». Jesús ens envia a comunicar allò que ha canviat la nostra vida: la pau, el perdó, la reconciliació, una vida nova. Hem de dir a tothom que Jesús ens ve a trobar en la nostra vida concreta, ens acompanya en la situació personal que vivim, i ens ofereix el seu perdó, la seva pau. La nostra missió, com la dels apòstols, és la mateixa que Jesús havia rebut del Pare.

Fets 4,32-35 ; salm 117 ; 1Jo 5,1-6 ; Jo 20,19-31

MONESTIR DE SANT PERE DE LES PUEL·LES